

परिधिः भ्रातृपुत्रपर्यन्तसङ्ख्याविषयम् । तदभावे माता । “पुत्रोभ्राता पिता वापि” इत्यत्रापि शब्देन मातुः समञ्जसात् । “पितरौ आतरस्येत्यादौ धनाधिकारे तथा दर्शनाच्च । अतएव आहविवेके पितरभावे तुल्यन्याय-तया मातापीत्युक्तमिति । तदभावे पुत्रबधूः । तथाच यद्वः “भायर्गोपिण्डं पतिर्दद्यात् भर्तुं भायर्गं तथैव च । अन्नादेशं कृत्वा चैव तदभावे द्विजोत्तमः” । अत्रादिपदात् अशुरादेरपि परिपङ्क्तः इतरत्नं कृत्वाभावात् । द्विजोत्तम इत्यत्र सपिण्डक इति मैथिलानां पाठः । स्वल्पदोषात्तस्यपिण्डविशेषाभावे “अनन्तरः सपिण्डादुत्तमस्य तस्य धनं भवेत्” इति धनाधिकारे तथा दर्शनादत्रापि सविधितारतम्येन माता पुत्रबधूः पौत्रो पौत्रबधूः प्रपौत्रो प्रपौत्रबधूः पितामहः पितामही पितृव्यादयः सपिण्डाद्याधिकारिणः” “पुत्रभावे स पिण्डाः” इति वक्ष्यमाणश्चनत् । यद्वचनस्यमैथिलपाठाच्च । तदभावे समानोदकाः । “सपिण्डसन्ततिर्वीपि” इति वक्ष्यमाणात् । सपिण्डसन्ततिः समानोदका इत्यर्थः । तदभावे समोदकाः “समोदकाश्चेति” “गोत्रकथातुल्यः पिण्डः” इत्युक्त्वात् “एवमभावे सर्वेषां समानोदकसन्ततिरिति” वक्ष्यमाणाच्च । तदभावे मातामहः “दातामहाना दौहिताः कुर्वन्त्यहनि चापरे । तेऽपि तेषां प्रकुर्वन्ति द्वितीयेऽहनि सर्वदा” इति ब्रह्मपुराणात् । तदभावे मातुलः तदभावे भागिनेयः “मातृकोभागिनेयस्य स्वस्रीयोमातुलस्य च” इति शातातपीयपाठक्रमात् । तदभावे सविधिक्रमेण मातामहसपिण्डाः । तदभावे मातामहसमानोदकाः । “सपिण्डसन्ततिर्वीपि क्रियाहोन्मपि जायते । एवमभावे सर्वेषां समानोदकसन्ततिः । मातृपण्यस्य पिण्डेन सम्बद्धा ये जलेन वा” विष्णुपुराणात् । तदभावे अशुरः तदभावे जामाता “जामातुः अशुराद्यक्रुक्षोर्षां तेऽपि च संयताः” इति ब्रह्मपुराणपाठक्रमात् । तदभावे पितामहीभ्राता । “भागिनेयसुतानाञ्च सर्वेषामन्वपरेऽहनि । आहं कार्यञ्च प्रथमे कृत्वा कृत्वा जलक्रियाम्” इति ब्रह्मपुराणात् । अपरेऽहनि इत्यत्राशौचान्तिदिनस्येति शेषः । तदभावे यथाक्रमं शिष्यार्थिनाः वायर्गः, गौतमेन “पुत्रभावे सपिण्डाः मातृसपिण्डा वा शिष्या वा द्युः तदभावे ऋत्विगाचार्यौ” इत्युक्त्वात् । तदभावे सप्तपितृसङ्घदौ “निजाणां तदपत्यानामिति” ब्रह्मपुराणपाठक्रमात् । तदभावे एकयाजवाही । “संघातान्तर्गतैर्वापि कार्यां प्रेतस-

वत्क्रिया” इति विष्णुपुराणात् तदभावे तद्वनं गृहीत्वा यः कश्चित् सर्वणः । “उच्छ्वसन्नुसंश्वाहं कारयेद्वनीपतिः” इति विष्णुपुराणात् । श्रीर्द्धदेहि कमपि कृत्य शिष्णुपुराणं “ब्राह्मणस्त्वन्यवर्णानां न करोति कदाचन । कामाहोभाङ्गयाभोहात् कृत्वा तज्जातितामियात्” ।

स्त्रियास्तु यथाक्रमं पुत्रपौत्रप्रपौत्राः विष्णुपुराणे “पुत्रः पौत्रः प्रपौत्रो वा” इत्यविशेषश्रुतेः । तदभावे कन्या । “अपुत्रस्य च या पूर्वा” इत्यस्योद्देश्यगतलिङ्गाविश्रुत्या स्त्री पुंसाधारणत्वात् धनाधिकारित्वाच्च । तदभावे वाग्दत्ता “दत्तानामप्यदत्तानाम्” इत्यत्रापि पितृपदस्य मातृपदोपलक्षकत्वात् । तदभावे दत्ता “दुहिता पुत्रवत् कुर्वान्नुमातापितृश्च संस्मृता” इति अनुवचनात् । तदभावे दौहिताः प्राशुक्लजह्मपुराणे तथा दर्शनात् । “पौत्रदौहित्योर्लोके न विशेषोऽस्ति धर्मतः । तयोर्हि मातापितरौ सम्भूतौ तस्य देहतः” इत्यनेन यथा पुत्राभावे पौत्रः तथा दुहितृभावे दौहिता इति प्रागेव उक्तत्वात् । “मातृकोभागिनेयस्य स्वस्रीयोमातुलस्य च । अशुरस्य शुशोचैव सख्युमातामहस्य च । एतेषां चैव भार्याभ्यः स्वसृमातुः पितृश्रुत्या । पिण्डदानं कर्त्तव्यमिति वेदविदां स्थितिः” इति दृष्टयातातपयशनेन मातामह्याश्च साक्षात् दौहित्येण पिण्डदानश्रुतेः धनाधिकारित्वाच्च । दौहिताभावे सपत्नीपुत्रः । तस्य पुत्रत्वस्मरणाय । यथाह भट्टः । “सर्वावामेकपत्नीनामेका चेत् पुत्रिणी भवेत् । सर्वास्तास्तेन पुत्रेण प्राह पुत्रवतीर्भूतः” । एकपत्नीनामिति एकः पतिर्योसामिति अत्र सपत्नीपुत्रस्य पुत्रत्वातिदेशात् तत्सत्त्वेऽपि स्त्रीणां सपिण्डनं मैथिलैरुक्तं तच्च “पुत्रेणैव तु कर्त्तव्यं सपिण्डोत्तरणं स्त्रियाः । पुत्रस्य पुनस्त्वन्ये भ्रातृपुत्रादप्यपि ने” इति लघुहारीतवचने एवकारेणातिदिष्टपुत्रनिषेधात् । अतएवोत्तरार्द्धे भ्रातृपुत्रोपादानं सङ्गच्छते । अन्यथा पुंसां तत्र पुत्रत्वातिदेशात् पुत्रत्वेनैव प्राप्तेः भ्रातृपुत्रोपादानं व्यर्थं स्यात् । तथाह भट्टः । “भ्रातृणामेकजातनामेकचेत् पुत्रान् भवेत् । सर्वे ते तेन पुत्रेण पुत्रिणोमनुरवतीत्” एकजातनामेकपितामातृजातानां तथाच “दृष्टस्यति । यद्वेकजाताभ्यहोभ्रातरः स्युः सहोदराः । एकस्यापि सुते जाते सर्वे ते पुत्रिणोमताः” । एतन्प्राप्तमूलं तदिति चेन्न आदिपदमाहोषु “भ्राता वा भ्रातृपुत्रो वा सपिण्डः शिष्येण वा ।